Ч. 226. Второк 8 (21) жовтня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (кріж неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє із зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти політичні.

(Галичина в державнім буджеті на р. 1903. — Програмова бесіда дра Кербєра. — Відповідь Чехів на языковий проект дра Кербера.)

З преліминованих в буджеті на р. 1903 видатків припадає на Галичину: а) в буджеті міністерства внутрішних справ: З надзвичайних видатків перші рати на будову і направу доріг: Фуйна-Дубровиця 12.000 К, Окопи-Грушів 5.000 К, міст на Ораві під Святославом 10.000 К, Іскань-Бірча 20.000 К, Миколаїв-Кривула 80.000 К, Підліски-Яричів-Желехів 20.000 К, Буськ-Желехів 20.000 К, Яворів-Немирів-Рава 60.000 К, в околици Львова 80.000 К, Книгиничі-Журавно 20.000 К, міст на Днїстрі під Нижневом 50.000 К, міст над Днїстром під Радловицями 120.000 К, міст на Вислї під Краковом 50.000 К. дорога Вадовиці-Явишовиці 15.000 К, Мокшиска-Біскупіце 5.000 К, Блажова-Ряшів 10.000 К. — На реґуляцию рік: Днїстра 636.700 К, Прута 50.000 К, Лімниці 79.616 К, Буга 12.800 К, Бяли 17.320 К, Висли 700.000 К, Дунайця 288.000 К, Сяну 460.000 К, Віслока 142.000 К, Соли 79.556 К, на плянтацию лозини 20.000 К, на будову пристани на Вислї під Надбжезем 200.000 К, на закупно реморкерів і баґерів для реґуляциї Висли 80.000 К. — На будову староства в Зборові 40.000 К. — б) В міністерстві просьвіти: На поміщене ґімназий у Львові 145.000 К, руских паралельок в Тернополи 80.000 К, на адаптациї і т. д. 35.200 К, на поміщене реальної школи в Ярославі 100.000 К, в Тарнові 40.000 К, на адаптациї реальних шкіл 34.000 К, на адаптациї промислових шкіл 10.400 К, для народних шкіл 2.840 К. — в) В буджеті міністерства скарбу: На викупно пропінациї 2,200.000 К. — г) В буджеті міністерства зелїзниць: На покрите ренти першої галицко-угорскої лїнїї 789.460 К. і для зелїзниці Львів-Сучава 4,400.000 К. — д) В буджеті міністерства судівництва: На будову судів: в Ропчицях 64.000 К, в Подґужу 15.000 К, в Горлицях 30.000 К, в Радлові 30.000 К, в Кракові 49.000 К, на розширене замку і его мурів в Ряшеві 132.000 К, на будову суду в Стрию 52.320 К, в Дрогобичи 120.000 К, в Підгайцях 15.000 К, в Болехові 42.653 К, в Вишнївчику 59.309 К, в Мостисках 10.000 К, в Буківску 40.000 К, в Любачеві 20.000 К, в Болшівцях 40.000 К, в Яблонові 40.000 К.

П. Президент міністрів др. Кербер виступив зараз на першім засїданю новоз відкритої осінної сесиї ради державної з промовою, щоби зазначити становище правительства, яке оно займає в двох важних а доси неполагоджених справах т. є. німецко-ческого порозуміня і австро-угорскої угоди. Др. Кербер зазначив в сїй промові, що відповідно даному приреченю правительство вручило інтересованим сторонництвам „основні постанови“, після яких має бути управильнене языкове питане в Чехах і Мораві і що правительство не думає усувати сеї справи з дневної черги, а противно бажає ще внести у відповідній хвилї два начерки законів для управильненя языкових відносин в державних властях в Чехах і Мораві і буде змагати з всею рішучостию до їх полагодженя. Тим способом думає правительство языковий спір з теоретичної безуспішної области довести до практичного рішеня, що доси від почину конституцийної доби не повело ся. Може бути, що ся проба не поведе ся, що она відбігає від вибираної доси дороги, однако питане задане і мусить діждати ся відповіди. Правительство поставило собі метою: покінчити сей спір, хочби тимчасово, щоби держава і оба краї відотхнули і поступали вперед. До сеї мети бажаємо дійти законодатною дорогою, бо розпорядженє то кусень паперу, а закон зелїзна таблиця, закон є порукою мира. Др. Кербер застерігав ся против докору, зробленого одним ческим послом недавно на вічу немов би правительство було ворогом ческого народу, і назвав невідповідною тактику Чехів, що вяжуть долю свого народу з прихильністю хвилевого правительства, а радив покладати ся на справедливість ради державної, котра по думці міністра-президента дала богато доказів, що зважає на інтереси ческого народу. — II. Президент міністрів заявив, що після его осуду справа зовсім не зміняє ся, хоч ческе дневникарство цілком відкинуло

51

ПОДОРОЖ по СИЦИЛІЇ.

(Після Тайнерта, Шинера, Брокка і др. зладив К. Вербин.)

(Дальше.)

V.

З Реджо до Мессини. — Зелїзницею до Катанії. — Таорміна і еї краса. — Грецкий театр в Таорміні

Реджо (Reggio), то дуже старе місто, що має за собою историю з яких півтретя тисяча лїт, бо початок его сягає аж поза 723 р. перед Христом. Вже перед тим була тут грецка оселя, а в тім році прийшли сюди Месенцї з Греції, і місто, зване тоді по грецки Реґіон, розросло ся і розбогатїло. Від тої пори було оно сьвідком многих, великих подій історичних та натерпіло ся немало у всіляких війнах. Насамперед здобув его в 387 р. пд. Хр. Діониз I. володїтель міста Сиракузи на Сицилії, званий тираном. Забезпечивши собі пановане в сім місті, забаг він ще запанувати в полудневій Італії, та зібравши велике войско, обступив Реґіон, і по одинайцяти місяцях облоги, змузмусив его голодом піддати ся, часть жителів убив а часть вавіз до Сираказ. Пізнїйше місто освободило ся знову, але тимчасом стали Римляни ширити своє пановане в полудневій Італії. По війнї з Піргусом, королем Епіру, грецкі міста в полудневій Італії не могли вже устоятись супротив Римлян. Реґіон стало союзником Римлян, котрі поставили були тут свою залогу. Але тота залога збунтувала ся, а до неї прилучили ся також і жителї міста та другі грецкі оселї. Римляни здобули тогди місто в 270 р. пд. Хр., більшу часть ворохобників убили таки на місци, а 300 людий повели закованих до Риму, і там, на пострах для других своїх союзників, котрих би могла брати охота до ворохобні, казали публично бити буками, а відтак всїх стратили. Від тої пори місто стало римским і звало ся Реґіюм. В 410 р. по Хр. здобув місто і спалив его Алярих, король західних Ґотів, в 549 р. здобув его знову Тотиляс, король всхідних Ґотів. відтак здобули его Сарацени (Араби) в 918 р., в 1060 р. Роберт Ґіскар (Guiscard), князь Апулії, а наконець в 1282 р. взяв місто Петро III. король Араґонії.

Нинїшне місто, столиця провінциї того самого імени, лежить на дуже урожайній рівнинї, над самим морем, і має 48.000 жителів, та єсть дуже торговельне; вивозить головно оливу, вино, шовк і сушені овочі. Місто від сторони моря піднимає ся стрімко в гору а его доми, по найбільшій части віллї, стоять мов би поприліплювані до скал, і представляють дуже красний вид. Тут єсть резиденция епіскопа і висших властий, ґімназия і школа реальна та промислова. В міскім музею знаходить ся богато старинних памятників. До важнїйших будинків належать стара кріпость і красна соборна церков з 17-ого столїтя. Підчас землетрясеня в 1783 р. завалило ся було майже ціле місто, а в 1894 потерпіло було також дуже значно, але від тої пори побудувало ся знову.

З горішного міста, іменно же із старої кріпости, величавий вид на всї сторони. Безпосередно перед нами видко Месеньский пролив, а поза ним лежить як на долони ціле побереже Сицилії. На мори видко множество великих і малих суден та рибацких лодий, на право, трохи на північний захід, виднїє ся місто Мессина зі своїм портом, а на ліво, ген далеко, високо попад овидом, піднимає ся славна гора Етна, від котрої дим ніби сполучає ся з хмарами. Кількож то історичних згадок насуває сей вид чоловікови на голову! Перед нами лежить той остров, із за котрого пішли пунїйскі війни, що остаточно укріпили пановане Римлян в цілім тодішнім сьвітї; тут жив і помер славний учений Архімедес, ту панували королї Ґієро і Діониз, Сарацени і Нормани та Французи, его здобували Іспанцї, тут спочили в могилї два німецкі цїсарі, що старали ся укріпити на острові пановане Німців, і тут була тота кровава різня, що записана в історії під назвою сицилїйскої вечірнї,

основні постанови, на що правительство було приготоване і не дивує ся, що й з німецкої сторони строго їх скритиковано. Сей опір обох сторонництв не відстрашує правительства, але оно мусить припускати, що по за річевими закидами укриває ся неохота що-до форми, а в тім бачить правительство велику похибку.

Всї три чеські клюби передали 16 с. м. д-рови Керберови відповідь на предложений елаборат язикового закона. Відповідь звучить: „Ексцеленцие! Уважаємо за свій обовязок вияснити становище трех ческих клюбів, які відбули дня 14. с. м. наради над предложеним елаборатом язикового закона. — Уважаємо за злишне піднести ще раз з натиском, що ми завсігди були готиві до обрад, в цїли запровадження мирових відносин між обома народами, що замешкують ческі краї. Ми і тепер готові до заключення мира на підставі рівноправности, справедливо переведеної, бо ми переконані, що лише мир між народами дає запоруку здорового розвою держави і нашого народа. З болем ми зауважали, що предложені засади противлять ся справедливій і цїлковитій рівноправности.... Вкінци позволимо собі в інтетесї держави отверто зазначити, що предложене тих засад не викличе найменшого впливу на тактичне становище поодиноких ческих партий, що беруть удїл в конференциях“.

Новинки.

Львів дня 20-го жовтня 1902.

— **Ц. к. краєва рада шкільна** іменувала суплентами при школах середних: Ізр. Матфуса в Стрию, о. Зах. Лихицкого в Новім Санчи, дра Тадея Синку в Подгуржи і Жигмонта Мальфайта в Кракові.

— **Справа спадкова по бл. п. о. Андрею Качалї з Медина.** Покійник полишив розпорядженє послїдної волї з дня 23 сїчня 1902 р. з додатками з дня 1 марта і 10 цьвітня 1902 р. А що в тім розпорядженю не установлено універсального спадкоємця, а лише леґатарів, то ц. к. суд пов. в Новімселї зарядив переведенє пертрактациї на основі закона, а тимчасово передав заряд маєтку п. Йосифови Красноперї. іменованому рівночасно куратором, котрий має берегти прав маси при продажи спадкових движимостий.

Покійник розпорядив, що о. Володимир Копитчак, парох в Токах, має звернути церкві в Мединї 140 кор., взятих з церковних гроший. Дальше має звернути 635 кор. і 600-кор. одержаних титулом позички. З сих послїдних гроший призначив спадкоємець: 1) Ількови і Мариї з Качалів Стисловским 200 кор.; 2) на заснованє друкарні тов. „Просьвіти“ у Львові 200 кор.; 3) ремісничому тов. „Зоря“ у Львові 200 кор.; 4) на дім заїздний або руску гостинницю у Львові 200 кор.; 5) на заснованє фабрики сьвічок і мила у Львові 200 кор.; 6) на будову „Народного Дому“ в Тернополи 100 кор.; 7) для жіночого тов. „Труд“ у Львові 200 кор. і 8) для о. Николая Стисловского, пароха в Девятниках, 400 корон. Надвишку, яка лишила ся по заспокоєню тих леґатів, по продажи інвентаря, має зложити ся до виділу бурси в Тернополи на часткове сплаченє довгу каси задаткової в Тернополи. Екзекутором своєї послїдної волї установив бл. п. спадкодавець — як у нас вже і згадувало ся — п. Юліяна Романчука. Продаж інвентаря поручив покійник двом мединьским господарям, признавши за їх труд 6% з узисканих із продажи гроший.

Суд за згодою куратора і обох тих господарів зарядив продажу інвентаря дорогою публичної лїцитациї.

Покійник записав ще деякі движимости, поіменно вичислені, як шафи, дивани, книжки, чоботи, годинник будь до церкви, читальні, паламареви, гробареви (годинник бідному бурсакови в Тернополи) і уповажнив виділ рускої бурси в Тернополи, щоби стягнула 700 кор., котрі він вложив в будову ерекціонального дому, а до чого обовязана конкуренция.

Ухвалою з дня 10-го жовтня 1902 сир. A 236/2 взиває ц. к. суд пов. в Новім Селї всїх інтересованих, щоби відповідно до повисшого розпорядку вилеґітимовали ся, що кому принадає і у куратора відобрали, а для продажи всїх инших движимостий визначає публичну лїцитицию на день 4 падолиста о 10 годині рано в Мединї. На тій лїцитациї будуть продані: 1) інвентар господарский живий і мертвий; 2) збіже в снопах і молочене; 3) инші движимі річи, приналежні до домового і господарского урядженя, як також до ґардероби і постелї.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Андрей Потоцкий повертає нинї рано з Відня до Львова

— **Загальні збори тернопільскої філії „Просьвіти“** відбудуть ся в суботу дня 1-го падолиста 1902 р. точно о годині 1-ій пополудни в комнатах „Рускої Бесїди“ при ул. св. Івана в Тернополи. Порядок дневний: 1) справозданє уступаючого виділу; 2) реферат з обсягу пасїчництва і садівництва з відповідними демонстрациями, виголосить п. Гр. Метельский; 3) вибір нового виділу; 4) внесеня і інтерпеляциї. — Початок точно о годинї 1-ій пополудни. Вступ безплатний. — *П. Мостович* голова, *Ів. Голубович* секретар.

— **Пес помічником детектива.** Вість о арештованю віденьского дефравданта Гроха єсть правдива. Єго арештував в Ґрацу аґент поліцийний Кавфман при помочи свого великого пса Каро. Як вже звістно, Грох приїхав був до Ґрацу і записав ся там під фальшивим іменем. Аґент поліцийний Кавфман звернув на него увагу, тим більше, що той якийсь гість хотїв купити каварю і вже розпочав був переговори. Грох хотїв дійстно купити за вкрадені гроші каварню в Ґрацу і гадав, що коли стане каварником, то нїхто єго не відкриє. Кавфман слїдив в ночи за Ґрохом і їхав за ним на колесї, а відтак на площи Якоміні приступив до него і арештував єго в імени права. Грох в першій хвили змішав ся дуже, а відтак грутив детектива так сильно, що той перевернув ся на свій вельоципед, а сам став втїкати. Але на щасте мав Кавфман при собі великого пса Кара і став ним тровити дефравданта, що забіг був в другу улицю. Пес скочив на Гроха і зловив єго зубами за плече з заду, а тимчасом надбіг і Кавфман. Як звістно, Грох спроневірив був 54.832 корон. а шо в єго помешканю знайдено 3980 кор, то шкода зменшила ся до 50.852 кор. У Гроха знайдено 43.864 кор., а не стає ще 6988 кор. і доси не знати, де Грох подїв ті гроші. Детектив Кавфман дістав за зловленє Гроха призначену нагороду 1000 корон і 4000 корон проценту від відобраних

а наконець з найновійших часів нагадує ся злощасне панованє Бурбонів і борба народу против него під проводом народного героя Ґарібальдї'го. Все то минуло ся, але лишило слїди, котрі й до нинї не дали ся затерти.

В Реджо сїдаємо на корабель і пливемо до Мессини. З цїкавостию шукаємо по дорозї того місця, де була колись Харибда, але надармо; то не скала, але вир, а наш корабель, хоч і не конче великий, не боїть ся того виру і не виминає єго, але пливе самою єго серединою. То під конець цьвітня і з полудня віє сірокко. Той горячий, полудневий вітер, то велика мука для нервів, але під єго впливом прибирає цїле побереже острова та полудневої Італїї аж по Неаполь пречудної ріжнородности красок. Хоч і як голова болить, хоч руки і ноги роблять ся тяжкі як колоди і в жилах пливе нїби олово замість крови, а чоловік таки на все забуває, коли дивить ся на ту чаруючу красу величавих околиць побережа.

Мессина! — Ранок пречудний! Цїле море мінить ся в сьвітлї сонця всїлякими пречудними красками. Близько корабля оно нїби синьо-зеленаве а запінені єго филї мов би вкриті сріблом. Дальше від корабля вода синїє ся, а в міру того, як филї підоймають ся і стають проти сонця, здає ся, мов би їх хто обливав золотом і рожевою краскою. Судна минають ся і як би не то, то ми дивлячись на місто перед нами, і забули би, що пливемо, бо здає ся, мов би то місто сунуло ся до нас.

Аж ось і допливаємо вже до міста. Видимо перед собою насамперед закривлений мов серп півостов, а на нїм якісь два дивні будинки, один більший, другий менший; то ліхтарні морскі, велика і мала. Обпливши той півостров, запливаємо до порту і тепер видимо вже цїле місто, як довге перед собою. Мессина анї трошки не представляє ся так гордо і величаво, як н. пр. Ґенуа або Неаполь. Улиця над портом, Корзо Вітторіо Емануеле, подобає більше на довгий ряд самих касарень. Щасте наше було, що ми познакомили ся з одним доктором, котрий знав добре по італїяньски, бо без него не були би ми дали собі ради з тими розбишаками морскими, які в видї перевізників, двигарів і тим подібних людий обскочили нас на кораблі, виривали з рук пакунки і тягнули за собою та силоміць хотїли вести до захвалюваних ними гостинниць. Але що ми не думали задержувати ся довго в Мессинї, то пішли на дворець зелїзницї, що стоїть зараз коло порту і там зложили наші річи, а за той час, заки поїзд мав відходити до Катанїї, пішли оглянути місто.

Мессина тягне ся на захід від порту і єсть досить правильно збудована а улиці має вибруковані лявою. Місто було давнїйше сильно укріплене і мало на півострові велику цитаделю, котру тепер розібрано, але від заходу має ще й тепер мури, а на горбах за містом єсть кілька досить великих фортів. До найкрасших будівель належать: Соборна церков ля Матріче, збудована ще за норманьских часів. Будова єї зачала ся була в 1098 р. Церков та має вид однораменного хреста і єсть 93 метрів довга. На площи коло тої церкви єсть дуже красна керниця, украшена статуами і горорізбами, роботи славного різбяра Анджеля Монторзолї з років 1574 до 1551. На площи дель Анунціята стоїть статуа Дон Жуана д'Австрія. Найстаршою норманскою церквою в містї єсть Санта Анунціята деї Каталянї. Величавою єсть також церква Санта Маддалена. З новійших будівель важнїйші то ратуш збудований від 1806 до 1829 і вілля Рокка Ґвельфонія, в котрій суть ще останки давного норманьского замку.

Мессина має около 150.000 жителів і єсть містом досить торговельним, але під взглядом промисловим має лиш мале значінє. Звідси вивозять найбільше помаранчі і цитрини, оливу, вино в бочках, сирий шовк і пелю (непряденний шовк), мікдали і оріхи, люкрецию, манну і т. и. Рух корабельний єсть тут також досить великий, бо річно запливає до порту около 5000 кораблїв, а з тих більша половина пароходів.

Мессина єсть дуже старим містом, а початок єго сягає до року 732 пд. Хр. Первістне місто звало ся Занкле т. є. серп, а від Месенців дістало назву Мессана пізнїйше Мессена. Від першої пунїйскої війни належало місто до Римлян. В 1740 р. навістила була місто страшна пошесть, підчас котрої згинуло 40.000 людий. В 1854 р. була тут страшна холера і тодї згинуло там 16.000 людий. В липни 1860 р. заняли були місто повстанцї Ґарібальдї'го, а в марті 1861 піддала ся була цитаделя італїяньскому ґенералови Чальдінї'му.

З Мессини поїхали ми зелїзницею до Таормїни, місцевости найкрасшої на цїлім острові. Зелїзниця іде тут понад само море вздовж прекрасної околиці. Сценерия з правого боку зміняє ся що хвиля, а з лївого видко широке безконечне море. Стаємо на стациї Джардінї, а звідси ідемо вже пішки кутою дорогою до Тоармїни, що лежить 205 метрів понад сею стацією.

Таорміна то місце стародавної культури. Місто се звало ся в старинї Тавроменіон, але то не була первістна грецка кольонія; місто се побудовано около 400 р. пд. Хр., коли Діониз, тиран із Сиракузи, збурив сусїдне місто Наксос. Тут родив ся і жив грецкий історик Тімеос, котрого іменем називає ся тут також і та гостинниця, до котрої ми заїхали. В третім столїтю пд. Хр. прийшло се місто під панованє Сиракузи, а опісля під панованє Римлян. Відтак стало оно столицею візантийскої Сицилії, в 902 р. по Хр. напали на місто Сарацени і спалили єго, а в 1078 прийшли сюди Нормани і місто віджило. В 17-ім столїтю вела ся тут війна Ішпанців з Французами а в

гроший. Замітне і то, що Грох послідної неділї був у Відни, а відтак поїхав знову спокійно до Грацу.

— **Затоплена почта.** Дня 8 с. м. віз почтилїон Савчук почту з Висіцка вижного до Сморжа. Коли переїзджав в Маткові через ріку Стрий в брід — бо там від довшого часу нема мосту — надплила нараз з гір прибувша вода і вхопила почтилїона разом з конем, візком і цїлою почтою. Аж на другий день по полудни найдено тїло потопельника на березї ріки майже на милю далеко від місця, де утопив ся. Коня і половину візка найдено на місци нещасливої пригоди, а другої половини разом з почтою не знайдено й доси.

— **Огонь.** Грізний огонь вибух д. 17 с. м. о 2 годинї по полудни в Завидовичах, повіта городецкого, і згоріло до тла 24 господарств селяньских. Шкода, лиш в части обезпечена, виносить около 40.000 корон. Причиною нещастя було неосторожне обходжене ся з огнем селянина Івана Тимчишиного.

— **Про страшну катастрофу** доносять з Константинополя, яка стала ся там дня 17 с. м. в Ґалятї. Якийсь хлопець упав був у воду. Збігло ся множество людий і станули на мостї та дивили ся як хлопець потапає. Нараз зломила ся барєра і множество людий впало до води. Кілько утопило ся, доси ще не звістно, але многих виратувано.

— **Справедливу кару** за покинене нареченої виміряв віденьский суд сїдельникови Крапльови у Відни. Крапель пізнав ся був з якоюсь служницею і обіцяв оженити ся з нею. Все вже було приготовлене до весїля, а Крапель змусив тогди дївчину піти з собою, бо казав, що инакше не оженить ся з нею. Дївчина під тою загрозою вволила єму волю, а відтак покинула службу, щоби остаточно приготовити ся до весїля і вистарати ся о потрібнї документи. Коли вже все було готове, Крапель сказав дївчинї, що не може женити ся з нею, бо єму треба більше гроший до єго інтересу, як она має. Родичі дївчини, господарі на селї, не мали тілько гроший для доньки, кілько Крапель хотїв — і пан майстер сїдельничий оженив ся внеодовзї з другою. Покинена наречена запізвала тогди Крапля через адвоката до суду за уведенє через приобіцянє одруженя, а судия признав Крапля виноватим і засудив єго на місяць арешту і заплаченє 2000 К за наробленє ганьби і сорому дївчинї та за єї моральні і фізичні муки, за позбавленє дївчини чести і за зменшенє вигляду на замуже.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 20 жовтня. Угорский міністер скарбу Люкач був вчера у Цїсаря на авдиенциї, котра тревала майже годину.

Відень 20 жовтня. Др. Кербер приймив вчера перед полуднем урядників міністерства судївництва на авдиенциї. Привітну бесїду виголосив шеф секциї др. Кляйн.

Берлин 20 жовтня. Нїмецкий парлямент радив в суботу над новою митовою тарифою. Против тарифи промавляло кільканайцять послів з ріжних сторонництв і нема великої надії на принятє правительственного предложеня.

Білгород 20 жовтня. Полагодженє кабінетної кризи відложив король на нинї. В королївскій палатї відбуло ся велика нарада, на котру король запросив визначних мужів державних з усїх сторонництв, аби пізнати їх погляд на розвиток внутрішних відносин в Сербії.

1849 р. бив ся ту неапольский ґенерал Філянджері (Filiangeri) з народним войском сицилїйским. Нинїшне місточко має всего лиш 3.500 жителів, але мимо того має оно велике значінє задля краси своєї околицї. Знатоки кажуть, що се єсть найкрасша місцевість в цїлій Европї. В Таорминї показала ся нам перший раз в цїлій своїй величавости славна на весь сьвіт кузьня Вулькана, гора Етна, хоч она на перший погляд не робить так великого враженя, як далеко менший від неї Везувій. Ся огниста гора розложила ся широко на острові і виглядає від снїгу на нїй як би вкрита великим білим рядном, понад котрим піднимає віба хмара білий дим, що виходить з єї кратеру.

Місточко лежить на скалистій терасї і своїми скалами нагадує остров Капрі, лиш що ту ростинність ще буйнїйша. Майже всї гостинницї в Таорминї побудовані так, що з їх вікон, а бодай із тераси плоских дахів можна видїти Етну. Прекрасно і як би справедший рай представляла ся нам околиця, коли ми по обідї сидїли на терасї та попивали чорну каву. Сподом коло нас справедший рай повен дерев помаранчевих і цитринових, фік і мікдалїв, ґранатів та маньолїв і цвитучих олеандрів; по правім боцї живописні горби і пасма гір, а понад ними к пахучім воздусї видко величезну піраміду Етни, з котрої вічно піднимає ся дим; по лївім боцї синїє ся широке Йоньске море та видко брунатні шпилї скал і острови коло побережа, окружені фіолєтними филями з білою пїною. Таорміна то дорогоцїнна згадка для всїх, що оглядали єї красу і цїль бажань всїх тих, що вибирають ся в подорож по Сицилїї.

Найбільшою займавостию в Таорминї то „грецкий театр“. Зараз коло нашої гостинницї, кілька кроків в гору, стоять ті славні розвалини. Ми стояли в склепленім обходї, що високо на горі окружає півколесом цїлий театр, і дивили ся в долину на місце призначене для зрителів, на сцену і поза ню, далеко понад місто і гори на Етну і на море. В душі підслухали ми ті морскі богинї, що купали ся в чистім мов кришталь заливі та завидували тому Анґлїйцеви, що недавно тому купив собі прекрасний островець, Ізоля Белля, щоби тут можи блаженної памяти нїмфами і трітонами уладити собі лїтну домівку. Кругом найвисшого ряду сиджінь в театрі стояли стовпи, з котрих видко ще 45 підстав, а наших спочивало марморове вязанє та ґзимси. Сиджєня суть виковані в скалї і подїлені на девять частий, що клином ідуть в долину. На першім пересїку стояли корульскі крісла для достойників міста.

Зрителї в театрі, що пізнїйше служив за арену для борби ґлядіяторів з дикими зьвірятами, мали Етну перед очами, а коли обернули ся взад, то око сягало аж до Сцилї і Харибди. В театрі сім могло змістити ся 30 тисячів людий. На жаль Сарацени все тут знищили, а що остало ся, то лиш порозбивані стовпи, плити і части архитектури, а богато цїнних памятників, які ще остали ся, зберігають ся в міскім музею, малім дімку, що стоїть повисше сцени.

В долинї, в місточку збереглн ся ще останки ґотицких і сараценьских будівель, а між тими сараценьска лазня в Сан Стефано. Годить ся заглянути ще до домінїканьского монастиря, в котрім могло зайти примiщенє 300 черців; нинї з єго кель пороблені комнати для гостий „Ґранд Готельо Сан Доменїко“, що єсть власностию якогось князя з Катанїї, котрий заложив справедший чародїйний город з пишними терасами перед монастирем. Наконець не можна поминути і монастирскої церкви, де суть чудно різьблені сїдалища, над котрими один чернець в 17-ім столїтю працював через трийцят лїт.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1902 після середно-европ. год

Зі Львова

поспіш. (відходить)	особ. (відходить)	
		День
	6·25	До Станиславова, Підвисокого. Потутор
	6·35	„ Лавочного, Мукачa. Боржомава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Коломиї
	6·30	„ Підволочиск з Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова. Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск з гол. двірця
	10·35	„ Іцкан, Сопова, Берґомету
	10·20	„ Белзця, Рави, Любичеве
	11·25	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
1·55		„ Підволочиск з гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$ в неділї і сьвята
2·40		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$.
	3·15	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$.
	3·20	„ Зимноводи від $^{10}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·45	4·15	До Кракова, Відня, Берхани
2·51		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	8·16	„ Брухович від $^{7}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	6·25	„ Іцкан, Радовець, Кімполюнґа
	6·20	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави з Орлова від $^{15}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	6·30	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в будні дни
	6·35	„ Лавочного Мукачa, Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя з гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	10·05	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{15}/_{9}$ в неділї і сьвята
	10·30	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	11·—	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·10	„ Підволочиск, Бродів з гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова з Підзамча

До Львова

поспіш. (приходить)	особ. (приходить)	
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·50	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{10}/_{9}$.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·10	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	10·25	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	1·23	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
	4·40	„ Стрия, Самбора, Борислава
2·35		„ Підволочиск на гол. дворець
	5·10	„ „ „ Підзамче
	5·35	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·50	„ Кракова
5·40		„ Чернівців
	3·14	„ Брухович
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·15		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	10.03	„ Янова від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{30}/_{9}$ що дня, а від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ в неділю і сьвята
	7·04	„ Брухович від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{6}$ і від $^{16}/_{9}$ до $^{10}/_{9}$.
	8·50	„ Брухович від $^{1}/_{7}$ до $^{15}/_{9}$ що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	9·30	„ Янова від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$.
	9·50	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·38	„ „ на гол. дворець
	10·50	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від **6-ої** години вечером до **5-ої** години **59** мінут рано. Час середно-европейский ріжнить ся від львівского о 36 мінут. В містї видають білети їзди: Звичайні білети агенция часописий Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7-ої рано до 8-ої вечером, а білети звичайні і всякі иньші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52) в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

МІД **десеровий сьвіжий** курацийний, з власної пасіки, 5 кґр. 6 К 60 с. franco. **Коріневич, ем. учит. Іванчани.**

Аґенция дневників Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого". До „Народної Часописи" і „Ґазети Львівскої" може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN" одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 фениг. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-российского

Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греций, Швеций і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1893. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи.

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цінник.

Цїни в коронах за одну коробку російскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага чаю в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/1	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/2	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

Дуже величавий образ комнатний представляючий

„ПРИЧАСТЄ"

мальований артистом Єзерским в природних красках.

Величина образа 55×65 цтм.

Цїна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.

Набути можна у

Антона Хойнацкого

Львів, ул. Руска ч. 3.

Інсерати

(„оповіщення приватні") до „Ґазети Львівскої", „Народної Часописи" і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень" в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

MAYER'S CONVERSATIONS-LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене виданє, нове.

В 17-ох дуже хороше оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: **100.000** статей, **17.500** сторін тексту, **10.000** ілюстраций, карт і планів, **1000** таблиць і додатків, **158** ілюстраций хромолїтоґр., **290** карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтературским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїарда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплєті, всї томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель французкий).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).